

[Ingerlise Koefoed]

har haft mulighed for at lave også meget venstreorienterede, meget frisindede arrangementer på bibliotekerne. Og så har man i øvrigt stillet lokaler til rådighed for alle de foreninger, alle dem, der også ville lave det. Der var i det bibliotekslovsforslag, som ikke blev til noget, en klar bestemmelse om, at arrangementer af alle arter, af alle kulører, plakater af alle arter, af alle kulører, skulle kunne være på bibliotekerne.

Så er der fru Mette Madsens spørgsmål om § 2-virksomheden og postterminalen og Det kgl. Teater. Jeg vil gerne kigge på et sådant forslag, men vi har altså den skik i SF, at vi ikke svarer helt klart på sådanne spørgsmål, før vi har diskuteret det både i vores folketingsgruppe og i vores kulturudvalg, så foreløbig ser jeg på det.

(Kort bemærkning).

Flemming Jensen (KF):

Jeg er glad for, at fru Ingerlise Koefoed bemærkede mit eksempel med Hald Hovedgaard, men jeg synes nok, at det er forkert at drage den konklusion, at så bør man også støtte medborgerhusene. Den diskussion har vi haft tidligere, og jeg har gjort opmærksom på, at der var forskellige årsager til, at vi ikke ville støtte det. En af dem var, at det næppe kan undgå at medføre kommunale driftsudgifter, hvad enten man siger det ene eller det andet nu. En anden var, at de medborgerhuse, såkaldt brugerstyrede huse, jeg kender, ikke har samlet kulturlivet. De har splittet det i forskellige grupper, så nogle gik ét sted og andre et andet, og det er næppe lykken.

Om bibliotekerne: selvfølgelig kan jeg ikke stå her og sige, hvor mange foreninger der er blevet slået ihjel, fordi bibliotekerne er gået ind på markedet, men jeg ved, at foredragsforeninger mange steder er forsvundet, og det er sket næsten samtidig med, at dette er rykket frem. Jeg kan for øvrigt ikke vide, hvordan de ville have det, hvis ikke man var rykket frem på biblioteksfronten på dette område. Betaling er ikke blot et spørgsmål om økonomi. Det er et spørgsmål om konkurrence i forhold til de private foreninger. Hvis betalingen er af en sådan størrelse, at den ikke udelukker nogen, og det må være en forudsætning, så kunne det måske også

være, at det blev mere påskønnelsesværdigt at gå disse steder.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Det er i anledning af fru Ingerlise Koefoeds bemærkning om, at der bliver holdt mange venstreorienterede møder mange steder i landet. Jeg vil først sige med et citat, at der som bekendt er større glæde i himlen over én synder, som omvender sig, end over hundrede, der ikke har omvendelse behov. Jeg vil glæde mig meget mere den dag, det lykkes en forening i Thisted at indkalde til et møde, der er virkelig venstreorienteret, end over, at man holder et venstreorienteret møde til i København. Lad os dog få et møde i Thisted, der virkelig vækker forargelse og vrede og opstandelse. Så kunne vi da håbe, at det gik ligesom dengang man anskaffede pigen med kærren i den jyske by. Hvad har det ikke sat i gang det sted, hvilken opstandelse vakte det ikke, hvilken vrede skabte det ikke til at begynde med, men hvilken glæde kom der ikke ud af det for os alle sammen!

Lasse Budtz (S):

Som man måske vil huske, nævnte jeg i mit første indlæg, også i nogle af de korte bemærkninger, at socialdemokratiet naturligvis ved en lang række lejligheder, når vi har haft regeringen, har måttet være med til at gennemføre og selv tage initiativ til besparelser på kulturministeriets område.

Men så er det, at hr. Flemming Jensen kommer og siger, at man blot viderefører den linje, socialdemokratiet har lagt, men med større tal. Ja men det er jo lige netop det, det drejer sig om. Det er et langt større tal, der er tale om her. Det, der gør situationen dobbelt alvorlig, er, at man gennemfører rammebesparelserne sammen med beskæringen af bloktilskuddene i det meget betydelige omfang, der er tale om.

Det nytter altså ikke noget at prøve at dække sig ind under, hvad tidligere regeringer har gjort. Man bliver nødt til at se på regeringens politik som et hele. Det kan simpelt hen ikke skjules, at de beskæring, den gennemfører nu, rammer de dårligst stillede i vort samfund – det gælder også beskæringerne på kulturministeriets budgetter – fordi de sænker de ydelser, som de dårligst stillede i